

பாயான் கெ.கெ.கூப்பு.கட்டுமன்ற

ഭാവര രിംഗ് ഓഫ് ബി.

പ്രസ്താവനാ:—

വിദ്യാർത്ഥി: കെ. കെ. കുമാർ സുഖ്
കുട്ടം അംഗം.

പ്രസാധകാർ:—

പി. കെ. ശ്രീ ചേരൻ, കോഴിക്കോട്

କୋଣାର୍କ ପତ୍ରିଷ୍ଟ
କେବ୍ଳି ଶାନ୍ତିରେ.

ଅ କାହାର କାହାର ଦୁଇ କାହାର ଅଛି ।

സ മ സ് ണ .

മഹാകവി
ക്കുമത്തിന്റെ
ജ്യോൽ സഹാദരിയും

എ ലക്ഷ്മി യമായിതന-
വന്ന ജനനിയുടെ-
മുപ്പാദാജ്ഞാിൽ.

ക്കുമത്ത്
ആഖ്യാനത്തിൽ
1126 അലാം 22-ാം ദ-

ഗ്രന്ഥ കാർണ്ണ

വിഷയസൂചിക

---

1. സാഹിത്യ പ്രംത്മന	1
2. കാണ്ണപുടവ	5
3. അച്ചന്ത	7
4. രജത ജ്ഞാവിലി	9
5. ആഹിപാനം	12
6. അന്തപ്രാപ്താമം	15
7. ചതംകംവദനം	19
8. നീതപ്രശംസനി	21
9. എഴുഞ്ഞവത്തീൽ	24
10. അരേതപ്രാപഹരം	26
11. കണ്ണപുതകം	30
12. ജയീക്കൈ, ജനനി!	32

അവതാരക.

പുവിനമാശാഴ്ത്തിൽ നിരന്തരപണിക്കുമാ പഞ്ചില സ്ഥാനമാണ്' ആദ്യനിക മലഖാളത്തിൽ എറാറു കുറര കൂടുത്തു കുന്നിയും കുറപ്പുമാസുള്ളതു'. 'ഉദയ കവീഗ്ര' റഹാരായ ഈ രണ്ടു തരവാട്ടകാരം കലയുടെ ധാർമ്മികലാവണ്ണാത്ത തൃട്ടൽ മാനിച്ചു', കേരളീയജന തജ്വട സാംസ്കാരിക ജീവിതത്തോ സമുദ്ദമാ സമുദ്ദിഷ്ടി മാക്കിപ്പോന്നവരാണ്'. നിരന്തരപണിക്കുമാർ ഭാഷാ പരമംധാനം' തദ്ദേജം ജീവിതകാലവുമായയികും ബാ സ്വപ്നപ്പെടുത്തുകിൽ, കൂടുത്തു കുടംബക്കാർ ആശയപര മാധ്യാബന്നാൻ വേണ്ടുമെങ്കിൽ ഒരു വ്യത്യാസം ചുണ്ടിക്കും സ്ഥിരം കുടിശ്ശു. കഴിഞ്ഞ രണ്ടുമുന്നു തലമുറയാണി കുറപ്പുമാർ ഏകരളിക്കു നല്ലിയ സംഭാവനക്കു 'കൂടുത്തു കുന്നി യും സാഹിത്യസമുച്ചയം' ഗ്രന്ഥാവലി മുഖ്യത്തിൽ നാം കണ്ടുകൊണ്ടിട്ടുണ്ടോ.

ഈ 'ഭാവമുകളിൽ' പ്രഭേദാവായ വിഭാഗം കിഞ്ഞിത്തുണ്ടുക്കുവെപ്പ്, കൂടുത്തു തരവാട്ടിലെ പ്രത്യേക തലമുറയിലെ ഒരു പ്രമുഖഗമാബന്നാൻ പരഞ്ഞതാൽ, ഈ പുസ്തകത്തിനു പിന്നെ കരവതാരികയുടെ ആവശ്യം തന്നെയില്ല. പരേതനായ മഹാകവി കൂടുതൽക്കൊന്നു അടച്ചത മരമകൾം അന്തേവാസിയുമാബന്നാളുട്ടിയാ യാലോ, കവിതയിലെ ആശയഗതിയേം വിധാന ഒന്നിയേഴ്യുകുന്നിച്ചു' കൂനം ചുണ്ടിക്കാണിക്കുകയുട്ടി വേണ്ടും. അതിരുറ ആദർപ്പതിചാത്തി, മാതൃകമിശ്രാച്ചുള്ള നിഷ്പള്ളക്കേതി, പ്രത്യീക സംസ്കൃതം പകർത്തിക്കാണിപ്പാ സജ്ജ പാടവം ഇത്താര ഒരാണ്' 'കൂടുതൽമാമ' കൊന്ന കലാശില്ലാജ്ഞാന പ്രത്യേകതകൾ. ഈ മുണ്ടാക്കുത്തുയും,

മതകന്നർ പ്രായത്തിനുസരിച്ച മിഴിവോട്ടുടി ഇംഗ്ലീഷിലും സമാധാരത്തിലും വായനക്കാക്ക കാണാം.

ആഹപാനം, കാണ്ണപുടവ, ജയിക്ക ജനനീ, പതാക കും വന്നനും ഇവയിൽ കവിയിടെ കരയററ മാത്രഭക്തിയും സാഹിതീപ്രാത്മന, നിത്യശാന്തി, അന്ത്യപ്രണാമം. ഇവയിൽ അതിരററ സാഹിതീക്കതിയും കാഴ്ച വെച്ചുണ്ട്. ഗൈശവത്തിൽ, ഉണിപ്പുതക്കം എന്നീ രണ്ട് ഗാനങ്ങളും ഒന്നാംപരങ്ങളാണ് യമാക്രമം. കട്ടമത്തിന്നറയും ഉള്ളരിഞ്ഞറയും. ഗാന്ധിജിയുടെയും. പരമത്തെ പരമർഹിത്യ അന്ത്യപ്രണാമം, നിത്യശാന്തി, അന്ത്യാപഹാരം എന്നീ കവിതകൾ ഭാവാവിഷ്ടരണ്ടിൽ മിക്കച്ച ഉദാഹരണങ്ങളാണ്.

കഷ്ടമേ! മാറാകഷ്ടും!! കേരം കവാനാവുനീല
നിഷ്ടം രവാത്ത ലോകം കണ്ണനീസ്തതാകമായ'

*

നന്ദിപ്പോയി ലോകമാകവേ ഷ്ടുഡയത്തി_
ലടക്കാൻ കഴിയാത്ത ദൈണ ഹാത്ത കേരംകേ.
കമ്മസാക്കിയും രക്താംബരനായും വീണാപോയി
മമ്മത്രിൽ വെടിയേററപോലവു നിശ്ചകാശൻ!
(അന്ത്യാപഹാരം).

കണ്ണകും കാണാനീല ഹവികരം കേരംകുനീല
നണ്ണവാനാവുനീല ഷ്ടുഡയും തുടിക്കയാൽ
നാവനഞ്ചനീലരിയംടവാന്തക്കണ്ണയാ_
ലംവതിപ്പോന്നിനാമേ; കേവലം ജയമായും ഞാൻ:
ശംഖസ്ത്രമായേരന്തരിക്കഷവുമെന്തോ
ചിന്തയംലാറത്തുവരുത്തിയായും നിലാക്കാരാവു.

ഇപ്പെന്നവുമേരോ കലനത്താലെന്നപോൽ
കഷിപ്രമായ് കട്ടകട കണ്ണുനീൻ പൊഴിക്കുന്നു.

(അന്ത്യപ്രണാമം)

മതലായ വരികൾ നോക്കുക.

ഉന്നതമായ മതിലപോൽ ചുറുമായ്—

നിന്നിച്ചു കുങകൾ തനിടയിൽ

തെങ്ങും കവുങ്ങും കളളിയും തേനോവും

തിഞ്ചിയോരംനാട്ടിൻ പുൽക്കടിലും

പച്ചപിടിച്ചു എൽപ്പാടവും കാണ്ണനോരം

മച്ചുതല്ലും,നൂറും പുണ്ണിട്ടും.

(മണിപ്പുതക്കം)

എന്നീ ഇംരട്ടികളിൽനിന്നും വെളിപ്പെട്ടുനുവിയി. പ്രതി
തിസെഷ്യമുണ്ടു്. കാണ്ണനോരം കേംഖിളക്കം കൊള്ളുന്ന
ക്രയമാത്മ ഹദയമാണോ ശ്രീ. കുമ്പിനുംജിത്തു്. അ
തോട്ടുടി പാരമ്പര്യത്തിനേർയും പരിസരത്തിനേർയും
പ്രേരണാശക്തിയുടി സമേജിക്കുനോരം,ഇതിലും മികച്ച
എത്രയോ കൃതികൾക്കും ഒരു ഹദയം. ഉറവിടക്കാക്കാതിരി
പ്പും വഴിയില്ലാലും. അമ്മാമന്നർ അന്ത്യയത്തിൽ—

എൻ തരവാട്ടിൻ ദിവ്യസംസ്കാരപ്രഥിപത്തിൽ
ഹന്ത! വന്നങ്ങളന്നിനി അനുഗ്രഹമന്നാംക്കമോ?

എന്ന ചോദിക്കുന്ന ഇം യവകവിയിൽ വിഭദ്യ നേതു
ദാനംക്ക ഇപ്പോൾതന്നെ വീക്ഷിക്കാം മഹത്തായ ക്രയ
ഭാവിയുടെ മധ്യരല്ലാശ്രൂഷാം. സാഹിത്യക്ക്ലൗറിയിൽ
അടവ പിശകാതെ അങ്ങംവോട്ടി അനന്തപ്രഥ യഗ്രസ്വാർ
ജജിച്ചു അമ്മാമന്നായടെ കാലടികൾതന്നെ ഇം മരക്ക
ഈം പിൻതുടരുട്ട്.

2—10—50,
പട്ടാവലി. }

എന്നോ,
ഗോവിന്ദൻകട്ടിനംയർ.

ഭാവചക്രം ആണും .

1. സാഹിതീപ്രാത്മന.

(കൈക)

മിവ്യലംവണ്ണം കോലും
താവകാകാരം കാണ്ണാൻ
മിവ്യദേ, കൊതിക്കുന്നു
കേതനിഷാരാധകൻ.
സൗദര്യാധ്യസ്തിൽ സ്ഥിതം—
തുകം തുലം തോറം;
അവതരീക്ഷ തതിൽമിന്നം
താരകാ നിരതോറം;
നീരിലും കരയിലും,
പുള്ളിലും മരഞ്ഞിലും;
ചായവെണ്ണാട്ടതിലും
കൊച്ചുപ്പരുക്കടിലിലും.
നാഭഗ്രവിണി, കാലം—
ല്ലാസിനി! നിന്നൊത്തിര—
ഞതാദരാർ ചരിച്ചിത്തരു—
ഭാവനയുന്നതമായ്.
കാമിതം കൈവന്നപോൾ
പ്രാത്മിതം ഘലിച്ചപോൾ—
അതു മഹാതപസ്സില്ലി—
യുടലാന്നതുപോലെ;

നീലേശപരത്തു് ‘കട്ടമരത്തു നഗരി’യിൽ സങ്കേഷിച്ച സമസ്യ
കേരള സാഹിത്യ പരീക്ഷണിന്റെ ഇതുപതാം യോഗത്തിൽ
വരയിച്ചുതു്.

മാമകഹ്നിൽക്കേഴ്തുസ്ഥം—
 മണിമണ്ണധം തന്നിൽ—
 സാമോദം ഭവതിയി—
 നാതുവയയായിരിപ്പ്.
 ഭാവവിചികളിട
 പരകോടിയിലിനി—
 അംവതില്ലങ്ങളി—
 വംശങ്ങളുകാൻ പോലും,
 അമയിലകെതവ—
 ഭക്തിയാം പുന്നതന്നും—
 കമ്മച്ചുപ്പാൽപ്പ് വൊന്നാണി—
 ഔച്ചിപ്പാൻ—കരംമാതും.
 ദേവി! നിന്നപാന—
 മൊന്ന കീത്തിപ്പാന്തപോലും
 കേവലമല്ലഞ്ഞനാ—
 മടിയൻ രക്തനാമോ?
 നിൻ ദിവ്യദിപ്പികൊണി—
 സ്റ്റ. ഇന്നം പുതികളി—
 സൂര വിഹായസ്റ്റിൽ
 ചരിപ്പ് ദിവഞ്ഞളായോ!
 നിൻ കുപാലവമേള്ളിൽ
 മാമല കേളിശൈലം;
 സാഗരം കളിപ്പുംയും;
 കാനനം സ്വന്നം അല്ലാനം;
 അംബാ! നിൻ വിപഞ്ചികം—
 മോഹനഗാനം കേട്ട
 സന്ത്രി മൽക്കണ്ണങ്ങൾ
 ധന്യങ്ങളായീടാവു;

ഒവി, നിന്റ് ഉഖാതു—
യാരയാലെൻജീവിതം.
പാവനമായി, ചൂരി—
താത്മ്രത്തെ പ്രാചിച്ചാവു.
കന്യാകമാരിതാട്ട്
ഗോക്കണ്ണംവരെ നീണ്ടു.
ധന്യമായ് കിടക്കമീ—
രമ്യമാം മലനാട്ടിൽ;
സംഗരംഗതിലും
സർക്കലാരംഗതിലും.
മംഗലവൈനികഹാടി
നാട്ടിയ “രാജസിംഹം”
പെഞ്ചഷാകാരമായോ—
“രൊതേനൻ” “നീലി” എന്നീ—
വീരസന്തതികളു—
പ്രൈറരാരീപ്പണ്ണഭവിൽ;
അരബലേപ “താരുതരശ്ശി”
തുകിച്ചം ശ്രൂക്കനായ’.
വിശ്വാതിച്ചുായ “മുര—
ശൈരൻ” തെൻറനാട്ടിൽ;
മായച്ചും തുളിപ്പുന—
“ഗാമ”യും പോരിന് പാട്ടം;
മാലക്കസൗക്കമാച്ചും
വഴിയും “കിളിപ്പുംട്ട്”;
ലാളിത്രും കളിയംട്ടും—
“തുളിലു”, റൂത്രുവാലും—
അമളിക്കും “കമകളി”,
‘കാവ്യ’, ‘നാടകങ്ങൾ’എം.

താഴെ! നിന്നനവള്ള് -

മാഡാത്തു കിൽത്തനങ്ങൾ.
ഇംഗ്ലീഷ് വാദ്യലാപനത്തി -

ലെഞ്ചുമെ മുഴങ്ങുന്ന.

കൈരളി, തിരുവെഴു -

നൗളിയ്യത്തിൽ പ്രാണ്ടുന്ന -
യാദോമന്തം ന സ്വജനിക്കാൽ

വൃഷ്ടികംകൊടാവു സഹ്യൻ!

പശ്ചിമ പാരാവാരം

വെണ്ണംനരച്ചിരിയേംട് -
മുച്ചുലഭത്തരംഗതതാർ

പട്ടവം മുഴങ്ങുന്ന;

തെണ്ടുകൾ, കുവുങ്ങുകൾ

മാവുകൾ ചിലാവുക -

ഇന്ത്യിനെ മല ഭംഗി -

തിരുമ്പിന നന്ദരജ്ജരം.

എലമാലേയങ്ങൾ -

സോധിത പരിമള -

കോലുന്ന കളിക്കരിത്തന -

ലേററിതാ ചാഞ്ചാട്ടുന്ന;

വെണ്ണണ്ണാൽത്തരികളു -

മാനന്ദാതിരേകതതാർ

നന്ദയിലനങ്ങാതെ

സസ്തിരം നിലക്കൊരാവു!

പ്രാവിഡവംശാല്ലവേ,-

കൈരളി! സംസ്കൃതത്തിന് -

ബോക പ്രജനയത്തി -

ലെന്നുന്നും ജയിപ്രാലു..

2. റോപ്പടവ്.

(കാകളി)

കക്കടപ്പുമാരിഡേഹം നിലച്ചപോ—
യുത്തകടശോഡം തെളിഞ്ഞു ദിഗന്തരം;
പുൽക്കണ്ടിനീളൈയണിഞ്ഞിരിക്കും തുഹി—
സോർക്കരത്താലിലു കൊഡാമയിർക്കാരാക്കുവേ;
അക്കന്നബിക്കയായു്, വിശ്രദംഗം ശ്രദ്ധം—
ഒക്കമാം കംലത്തിലുന്നിക്കയായു് പദം..
പുമക്കതൻ കേളീരുഗമായെന്ന താൻ
ധേമാംബവരും നീത്തിയോത്രുന്ന മനിടം..

വാനമാം ശ്രീലമേലാപ്പിനാൽനന്നായു്, വി—
താനിത്രോറിപ്പാഡിപ്പുടിഞ്ഞാറയിൽ
ചെങ്കതിർജ്ജപാലകരു നീജേ പരത്തുമി—
ചെങ്കതിരോന്നം വിളക്കിനു മുവിലായു്.
പിച്ചകം, തെച്ചി, ചേമന്തിരതാട്ടക്കളിലാരാ—
മെച്ചുമേരം ചെടിപ്പുണ്ണക്കാടിക്കുന്നുകരു,
ആയുവോലുന്നാരോമനപ്പുകളിലാൽ
കോമലി‘മോണകളും’ തീപ്പുകൈശത്രുക്കംൽ.
പച്ചിലക്കാടുകരു നൽച്ചെന്തളിത്തിച്ച—
തതിപ്പയിലാടിക്കളിച്ചു പുതെന്നലിൽ,
ചേണററ ഷട്ട്‌പദ്ധതിയാൽ “മാബലി—
യേണം—തിരവോണു്”മെന്ന ശ്രോഷിക്കയായു്.

ഭരകാലത്തിന്വരെതിയിൽ മങ്ങിയ—
 ഒന്നതൽസ്ഥരണകൾ പൊങ്ങിവിടൻശപാർ,
 നൽപ്പൂർക്കതിർക്കലു നീജേയണിഞ്ഞിച്ചു。
 പൊൽപ്പുമകളുള്ളിട്ടും വയലുകൾ,
 കഷ്ടകൾ നവോപഹാരമായോവക്കു—
 താപ്സംസ്ഥാരം പ്രാത്രത്തുമീവേളയിൽ.

“ആചക്രു”വത്തനത്തികൾ നിന്റുണ്ടായ
 നീട്ടരാരക്ഷയശാന്തി “ഗ്രന്ധി”ഘഋശ്യ,
 സത്യം, സമത്പം, സ്വത്രംതയെന്നാളിൽ—
 നൽകത്തളിപ്പൂർക്കരവേം നെങ്കുമ്പിനെ,
 “മുക്തി”യാം“മോണ്ടുടവ്” നാം ഭാരത—
 ധാതിനു തൃപ്തവടിക്കിലാച്ചിക്കുക.

3. അര ചുന .

(കേക്ക.)

വേദപാഠത്താലലം

കോഡാമയിൽ കൊള്ളിത്തുരീ.

‘പാട്ട്’മാമിഡിനാട്ടിന്നൻം—

മംഗളസ്ത്രണകർ;

സൗഖ്യരമേരും ചായ—

പുക്കളിായപ്പീക്കന്നി—

തോരോരോ വല്ലിമൃഴ—

മുന്നതപാഠപ്പം

“പത്ര”അള്ളാ“തമവില്ലും—

കാഹളം” മിച്ചന്നി—

തെത്തുയും മനോഹര—

മമ്മരാരാവാത്തിനാൽ.

‘അല്ലുംതമയും’തതിനാ—

ലാത്ത വില്ലുതന്ന് ജയ—

സിഖിയൈക്കരിക്കുമ—

ട്രിവ്യാപഭാന്നങ്ങളി—

കീത്തിക്കന്നിതിരു മററും—

നിന്മല വിഹായസ്സിൽ.

തത്തിപ്പുംറീച്ചും സംയ—

ജീവികൾ പരവകർ

ശൈത്തികപ്രകൃതിതന്ന്—

ക്രിരണ്ണവരംതതാപത്താ—

ലാത്തിയേരിച്ചന്നാരീ—

മാനവഹ്നിയത്തെ;

അരബൈപത്രവ്യഹാനമും—
 നാലത്തെ മുഴക്ക, മ—
 താമസവിഭ്രയാമരു—
 തത്തിനാൽ കളിപ്പിപ്പു.
 ഇപ്പുണ്ണിവസതി—
 ലൈഡേജാക്കന്റു വീണ്ടു—
 മലുതിമോജപ്പലത്താ—
 മാനനം ദവിയ..
 പ്രാജ്ഞന്മാരുടെ സദ—
 സ്ഥികലും ഗളിച്ചീടിം.
 വിജ്ഞാനമയദാരാം
 വാദമുയ പ്രസരദാരം,
 മാററാലിക്കാളിഗാണ്ടി—
 നാഞ്ചന സംസ്ഥാപിച്ചോ—
 റംതമവിഭ തൻ സംഘ—
 തതികലുമഞ്ചം നീജേ.
 ‘പ്രാത്മനംജലി’ ഷഠ്യ—
 മല്ല്യാതമവരണിയിക—
 ലത്മകാമദാരം ഹോമി—
 ചീടിന ‘ഹരാവേ’!
 അച്ചനചെയ്യുന്നാരു—
 കൂദയയിൽനിന്ന സമാ—
 അഞ്ചിത്യ വിശ്രാസമുറ—
 മുംപുവുക്കാണ്ടദായെ.

4. രജതജ്ഞവിലി!

(നതോന്നത)

രജതജ്ഞവിലി! വെൽക്ക!!
 രജതജ്ഞവിലി! വെൽക്ക!!
 രജതകീത്തിപരത്തി
 വെൽക്ക, വെൽക്ക, നീ!!
 ധനാന്തപുരിതയാം രാത്രി_-
 യിങ്കൽ പോലുമിപ്പുണ്ടും
 ഗാന്ധമായും നിന്മന്തിനായി_-
 തതപം ചെയ്യുന്നു?
 ഉല്ലസിക്കം നനകളാൽ
 സംഗരം പുണ്ണിരിത്തുകി
 കല്ലോലമാലകരം തല്ലി_-
 യലപ്പുചത്രനോ?
 ഉന്നത ഗിരിയിൽനിന്നം
 പിറന്നനാരിപ്പുംബന്നാലകരം
 ഫിനിയ ശ്രീകര റാർ_-
 മണിഞ്ഞു കൊണ്ടി;
 മറം മറം തട്ടേക്കാൾ
 കരളിപ്പിച്ചു കൊണ്ടോഴകി_-
 പ്രംബന്നിടന്ന തെവിഞ്ഞേക്കാ_-
 ദൈനിനാണാവോ?
 മംഗതവേഗത്താലുല_-
 എത്തലത്തെ പാദപ്പേജിം

[നീലേശപരംരാജാസ് ശൈലുഷ്മിൻ്റെ രജതജ്ഞവിലിക്കണ്ണവേണ്ടി]

ചാതമലം നല്ലി നിത്യു—
മുയൽപ്പന്നറേതാ?
അണാനം താനീ വിശ്രദിതിനെ
നിലവിന്റുന്നതു നുനം
അണാനത്തിനായ് ചരാചരം
ത്പരിച്ഛിട്ടു.
അണാനത്തിന് പ്രകാശംകൊണ്ടി—
സുജുനം ജപലിച്ചീട്ടു
വാനത്തിക്കൽ താരകളി
ചാറുനമെല്ലാം.
അണാനമൊന്നു മാത്രമല്ലോ
ജൈജയവും, ദാക്ഷ്യവുമോത്താൽ
അണാനസസ്യാനം ചെങ്കു
ജീവിതയമും..

ഇണ്ടാ നഡാനു കരാ സ്ത്രീട്ടുന്ന—
വിച്ചുബദ്ധം ധരണിയി—
ലുനമരര ജപ-പിശ നാ—
സുവന്നുംപീപം;
ഇന്നാട്ടിലിക്കു കരറി
വെളിച്ചുമെല്ലോഴും നൽകി,
മിന്നീച്ചമീവി-ജാലയ
മഹാപ്രശ്നിപം;
നിന്മിത്തുംരാ'രാമവമ്മ—
കഷിതിപാലകൻ തന്നകീത്തി
കമ്മംമിയിക്കലെങ്ങും
പരന്നിടത്തു!!

രാജകീയ വില്ലോലയാം

“രാമ, കൃഷ്ണ, കര്ണൻ”യാൽ
രജതജ്ഞവിലിയോസ്പും
ജയിച്ചിട്ടുണ്ട്!!

*

*

*

രജതജ്ഞവിലി! വെൽക!

രജതജ്ഞവിലി! വെൽക!

രജതകീത്തി പരത്തി

വെൽക, വെൽക! നീ!

എ. അരുഹപാനം.

(കുക്ക.)

അരുഹപാനം ശ്രവിക്കവിൻ!
 അരുഹപാനം ശ്രവിക്കവിൻ!
 അരുഹപാനം—ശാഹിനാ തന്റ്—
     ശാത ഗംഭീരധപനി.
 ഷുതമാം ഭാരതീയ—
     സംസ്കാര നവോത്ഥമാനം;
 സപാതത്രും സുക്ഷേപത്തിൽ
     മുഴങ്ങും മണിനാലം.
 അരുഹപാനം ശ്രവിക്കവിൻ!
 അരുഹപാനം ശ്രവിക്കവിൻ!!
 അരുഹപാനം—സത്യതതിന്റെ
     വിജയാനുവദ്ധാഹണം.

*   *   *   *

കൂരിതട്ടംഞ്ഞെമ്പളി—
     രാ എന്തുനീണ്ട രാത്രി.
 ചാരിൽ നിന്മനാഴിയാാ—
     ഐഴ്സേനല്ലുക വേഗം.
 വായററ ഷുപ്പാട്ടിയി—
     ലഷ്ണസ്ഥിൻ തുവെളിച്ചു.
 പാരമിത്തിതാ പര—
     ക്കന്നിച്ച മനോഹരം.
 നവ്യ ചൈതന്യാതാടു—
     സ്വീ സൈംഗ്ലാതുതാടു.

[മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ അന്തിമ സമരാച്ചപാനത്തെ അധികരിച്ച്]

ക്ലൃമാം വീത്തിന്താട്—
മുൽഖാലമായീച്ചവിന്!
അനുഹപ്രാനം—സമത്പത്തിന്—
കാഹളം ശ്രവിച്ചുണ്ട്
വിഹപലരാഷീടാതെ.
മിഥാട് പോക നമ്മൾ.

* * * *

ദേശക്കമാക്കവേ സപറ്റം
നാട്ടിന്നും രക്ഷയ്ക്കായ്ക്ക്—
നാക്കസൗഖ്യവും വിട്ട
ജീവനെയുട്ടിക്ക്കൊപ്പാം;
ഒഴതിക വിശ്രാന്തതിന്
സിഖിക്കാതകാണ്ട് പാരം.

നീതി കൈവിട്ടും ദേശം
സമരം ചെയ്തിട്ടൊപ്പാം;
ഭാരതീയരം നമ്മ—
ഉള്ളവക്കമസ്താത്രം)-

ഭാര വിന്നരായിനും
ജീവിതം തുലയ്ക്കേണ്ടും?
ജാതീയ, വർഗ്ഗീയമാം
ഭേദങ്ങൾ കൈവിട്ടു—
സേനത്തു പത്രാതെ
ചെയ്തു ശനണ്ണിക്കിക്കൽ,
പേരപോങ്ങ മഹിംസയം—
മായ്യമാനാക്കാണ്ട്

പോരിനായോരുള്ളുക
 ധമ്മ സൂസ്ഥിതരായി.
 എക ശാസനത്തിക്കൻ,
 എകമാം ലക്ഷ്യത്തിക്കൻ,
 എകമാം മാർത്തിക്കൻ
 എകനാം കൗതാവിക്കൻ,
 മാനസമപ്പിച്ച നാം
 മുഖനാട്ട് പോയീട്ടുക;
 മാനമായ് സപാതരുത്തി—
 ലെത്തുക സഹജരേ!
 ആര്യപാനം ശ്രവിക്കുവിൻ,
 ആര്യപാനം ശ്രവിക്കുവിൻ—
 ആര്യപാനം—സപാതരുത്തിൻ
 ശാന്തഗംഭീരയപനി!!

6. അറന്തപ്രണാമം .

രക്ക.

ക്ലീകൾ കാണാനില,
ചെവികൾ കേരിക്കുന്നില,
നിന്നവാനാവുനില,
ഹദയം തൃടിക്കുണ്ടാൽ;
നാവന്ത്രീനിലുതി—
യാട്ടവാൻരക്കണ്ണയാ—
ലാവതില്ലാനിനാമേ,
കേവലം ജയമായോ,തൊൻ.

* * * *

ശാന്തസൗഖ്യരമായോ—
രഘരീക്ഷവുമെന്തോ—
പിന്തയംലാന്തർമ്മുവ—
വുത്തിയായോ നിലക്കൊരുവു!
ഇപ്പുച്ചുപ്പുമെന്തോ—
കമനത്താലുന പോൽ,
ക്ഷീപ്രമായോ കുട്ടകട—
ക്ലീനിൽ പൊഴിക്കുനാ!
നറാ കഷ്ടമെന്ത് ജീവിത—
നാഡിയെ—അമ്മാമനെ,
ഉരിക്കുപയന്നേരു തട്ടി—
ചൂരിച്ചോ ദുഡിയേ! നീ!
എൻഗ്രൂക്ക് ‘മഹാകവി
കട്ടമഞ്ചമാമ’നോ—

തെരഞ്ഞ നീ ലീപംകാട്ടി—

യാണ്ടു പോയ് വിഭാതികു!

കൈരളിയുടെ യോമര്ക്ക്—

പുത്രനേ തത്ക്കിപ്പുായ—

ഹൗര കക്കടി നീയോ

കുരനാളില്ല വാദം.

* * * *

എൻ ജീവിതാല്പത്വവിശ്വ—

ലാറിനി വഴികാട്ട—

മെൻ ഓഗ്രനക്ഷത്രത്തു—

യൈസിനിത്തിരയേണ്ട?

എൻ തരവാട്ടിന് ദിവ്യ—

സംസ്കാരപ്രഥീപത്തിൽ

രണ്ടി വന്നച്ചന്നിനി

സ്ലൈമെമെന്നാഴക്കമേം?

* * * *

എത്തായ പുണ്യാത്മാവിന്ന്

ദിവ്യമാം “ശംഖധനി”

ഭരവം പരിപൂതമാക്കി

ചെന്നുപ്പുത്തശ്ശെന്നപ്പും

‘കാളിയമർദ്ദന’ത്താൽ,

“ബാലഗണാപാല” പിത്ത—

മംളിച്ചി. നാപം തീതെങ്കാ—

ര“ക്രൂംസ്” മരണ്ണപോയ്!

ലീപംകാട്ടിയാണ്ടു=1118—മാണ്ടുകക്കടക്കമാസം. കുരനാളി=22ഹൗരപ്രഭാതകാലത്താണ് ദിവാന്ധതനായതു്.

“ഗുരീരംകൂളിയിൽനിന്ന്”

പാടിക്കൊണ്ടാത്തിയമോ—

കാരാമത്തിക്കൽ തന്തി—

ക്ഷേത്രം കോകിലം പോയും!

ലോകത്തിന്റെ സുവർണ്ണവും—

“ചിത്രാന്തരങ്ങൾ”ക്ഷേത്രം—

ലേക്കമാദപ്രതാഖ്യഹമം—

കബണ്ഡായ മഹാന്മാരം പോയി.

സത്യസന്ധ്യാരായ്യം—

നോമ്പംകൊരാറാഭർമായും

സൗതുമാം “ഹരിശ്ചന്ദ്രം”—

ജീവിതം കാട്ടിത്തന്നാ.

മുക്തിക്കായും “കച്ചിലോചം—

വ്യാന ശാന്മുഹിയും മതി—

ക്ഷേത്രിക്കോ “മുകംബികാ—

ഗീതും മതുപോലെ.

*

*

*

*

ചിത്രമുല്ലിയും, ഭ്രത—

ഡയയും, വിനയവും—

മുത്തരോത്തര മഭി—

മാനവും, സംഘനവും;

നിത്യവും പരിചതി—

ചുഡിജന്നാരെന്നു, ഭ്രയാ—

ഹസ്തമുകളൊണ്ടതായി—

ചുഡികും പരിപ്പിച്ചു;

രക്ഷയിലഞ്ചേനന്നി—

ജ്ഞാനം, വാസല്പ്രതി—

ലക്ഷയ ശ്രീയാന്വീട്—
മമയുമഴുന്ന താരം.
യമ്മാപദ്മശ്രദ്ധളി—
ലത്തമ ഗ്രാവങ്ങ—
നിമധകനേതു കൊണ്ടും
യന്നുനാശനനാകില്ലും
അമ്മാമനില്ലാത്താരി—
ശജീവിതം ഹറത! ചുഃവ—
സമച്ചത്താലേ ശ്രൂ—
ശ്രൂന്മാധോത്താനീട്ടനു.

* * * *

അന്ത്യമായവിട്ടനു
നല്ലിയ “ഗീതാരൂത്”—
മനമില്ലാതീയന്ത—
ഉംഖരതപ്പുമിപ്പിപ്പു.
ഭിവ്യമാമേതോ ലോകം
പുകിയിനവിട്ടനു
നിർവ്വതി പൂണ്ഡിടില്ല—
മിവനിൽ സദാകാലം
ഭാവകം നേതനോര—
ദ്വിവ്യമാമനഗ്രഹം
നേർവചി കാണിക്കവും—
നബാധിതതീരേണാമേ!
നടുംയാമിവനങ്ങു—
പാപപ്രത്യാത്തിൽ വീണു—
എഴുന്നിതന്ത്രപ്രണാ—
മതതംട്ടം മഹാഗ്രഹം!

7. പത്രകാവട്ടം.

(ഗാമാരീറി)

പൊങ്ങക, പൊങ്ങക, ഭാരതസ്സഭാഗ്യ—
മംഗള ദേവതേ! വൈനാല്പും നീ!

പൊങ്ങക മാനവമാനസമാനത്തി—
ഒലങ്ങമെൻ സപാതയ്ക്കപ്പുംപുതാകേ!
ഭംഗിയിലാങ്ങം ഹരകക, സസ്ത്രം—
തിങ്ങം കൂളിരാളിത്തനാലിൽ നീ!

ചെക്കതിരാനമുഖിതസ്ഥിതം നിബന്ധം—
തനക്കരണങ്ങാൽ താലോലിപ്പു!

കൂവിയോരാശാമുകളം വിരിഞ്ഞു, ത—
നാമോദം നീക്കൈപ്പുരനിഞ്ചന.

വുന്നാരകന്മാനനവാരിട—
സ്വന്നനമേറിയിങ്ങാഹതരാക്ക്,
മൃദ്യമാം ഭൗതി വാള്യം മുഖജനീ—
സുന്ദര സസ്വബന്ന് വേഴയിക്കൽ.

ഭംഗമില്ലാത്ത മുഖങ്ങൾ സപാതയ്ക്ക്—
സംഗീത മംഗളാരാവമെങ്ങം.

ഹാംഗാരവത്തോട്ടം പൊങ്ങക, വിശ്വാലേ—
ജ്ഞാഹപ്യമുത്തിനീ ജയയച്ചേരു!

ശൈഘ്ന്യവും ത്രാഗവും; ശാന്തിയും സത്രവും
ആയ്മാം രക്തിയും വിശ്വാസവും;

[1947 ആഗസ്റ്റ് 15-നാം— സപാതയ്ക്കിനാശഭാഷ്യത്തിൽ
പത്രകാവട്ടാത്തിനു]

ഉരുക്കൊള്ളി. താവക്കരുപം മനോഹരം.
ക്ഷേമ, ധാവളി, ശ്രാമളാണ്.
അങ്ങിതകാന്തിയംയും പലിച്ചീടി. നിന്റെ
നെഞ്ചിലെ ദിവ്യമാം അദ്ദു'ചക്ര'ത്താൽ
ഹൃദയരംതൻ മെന്നുണ്ടാൽ വണ്ണനം ചെയ്യാൻ
നൈദ്ദിൻ ചെവതന്നും വായ്പുതാവു!

അമേ! രേതാവി, നിന്റെവപ്പേജം.
സമേരാഭവീനമായും കാണാതെറേതോ?
തതപം നിന്റും തെ നിന്റെ ക്ഷേമം നേരും.
സപ്തത്തു വിജീച്ഛ വേർപ്പിരിയാൻ
ഉള്ളമിച്ചിടിലും, ധാന്തിക്കരക്തിയാൽ
ഹൃദയമാം ഫ്രുമതിനും ശ്രൂംവലയാൽ,
അതുപൂരായെന്നും വാദം വാദം -
ഡാക്കുചെവതന്നും ദ്രോഷിതരായും:
നാല്പതു കേടി ഇന്നും മംബാ! നിന്റെ
ചൊല്ലട്ടിരുത്തും നടന്നിടംവു.
നിത്യ സുഖഗമാകാത്മീയസംസ്ഥാന -
മുത്തമഹായി വിളംബിംബാവു!
പിശപത്തിനന്നും മാറി സതൻ സദേശം.
ശാരൂപതശാന്തിയെ നൽകിടാവു!
ചോഞ്ചക, ചോഞ്ചക, ഭാരതഗണംഭാഗ്യ -
മംഗളഭരാഞ്ചതേ! വെന്നാലും നീ!

---

8. നിത്യശാന്തി.

(കേക)

ഉള്ളിലാലുവുട്ട്—

അനീഡാത്ത ക്രമാത്തിൻ—

തള്ളിലാൽ കേരളോസ്തി—

കണ്ണീതചൊഴിക്കയായോ!

അണ്ണവം തിരക്കളാൽ

മാറ്റത്തടിച്ചുംകൊണ്ട്

നിണ്ണയം കുരകയാം

വാനിടം വിഷാദാനസം;

കൈരളി നിലംപരി—

ക്ഷേത്രന്തു വാസ്തവലൃക്ക—

ധാമകം പിതാവിന്നർ

വേർപാടിലാനപോലെ.

*

*

എപ്പുമസം ‘നീതാം’ നാടി—

വൈക്കരശ്ശീ മലാർദ്ദതാസ്ത്രിൽ

സാമോദം വിഹരിച്ചു—

കോകിഡം പറന്നപോയോ!

മണ്ണക്കരണത്തുപോയോ ‘മഹാ—

കവി ഉള്ളജന’ എന്നനം—

മുന്നായെ സൗഖ്യദായ്തതിൽ

ക്ഷേണം ഭാവനാശാലി.

ആരതമാവിന്നമരതപം

മംഗലിച്ച കമ്മഞ്ചമി—

ഷ്ടൈഹിത്തെത്ത സാരി—
 അച്ചിവംഗാവില്ലോ?
 കാലത്തിൻ തിരള്ളില—
 ഷ്ടൈളിൽ താൻ മറയന്ത—
 പേലുലാവമാ മദ്ദാ—
 ജപലമാം തേജിപ്പേജം..
 എകിലും സാരസപത—
 സേവനയന്നുമങ്ങേ—
 ചണ്ണജീവിതമത്ത—
 മാദർം മഹാകവേ!

* * * *

നിമ്മലി “തരംഗിനി”
 ഗംഭീരപ്രവാഹം പോൽ
 നന്നയിൽ പ്രസരിക്കും
 താവക കാവ്യാനുതം,
 വിഖ്യാതതംസങ്കാരം—
 ഒരു കൂദ്ധിപ്പിച്ച
 വിമലാനന്ദം തന്നി—
 ലാറാടിച്ചിട്ടം നുനം..
 എസൗരിത്ര്യം കലങ്ങ
 വന്നധകാവ്യാപഹാരം
 സാഹിത്യാന്തരീക്ഷത്തിൽ
 “താരാരാര്”മായ് മിന്നം..
 അതേരത്താക്കര
 തതികൾ മുഖിയോരങ്ങേ—
 അവിരസത്പ്രതിഭ, റ..
 നാമൈഷാരഗ്രാമാരത്താം.

കൈരളിയേറ്റനു മല-
മെയമാം പ്രഭാപൂരം-
കൈവളത്തീടിനു കുറ-
“കണ്ണഭഷണ”മഘ്യാ.
പെഞ്ചാംഗം സംസ്കാരത്തിന്
ചായജാവനകൾ-
“ചീട്ടാര”“ചീത്രശാല,”
ഭാവകൾ ദയത്തിൽ
തെളിത്തുമിനും കാലം
ഭാവത്തിന്നും രണ്ടുകൾ
മാഞ്ഞുപോകില്ലോ എന്നു..
കീത്തിശേഷംനായും തീരുമാ—
രഞ്ചതനാതമാവിനു
നിത്രശാന്തി നേരുന്നു
കളുന്നിരോടും രാജ്യം.

ഒ. ശ്രദ്ധവത്തിൽ.

(മജറി)

അമ്മതൻ നിസ്തീര്ണവാസല്പരമാ-
മമണിത്തേട്ടിലിലാരാടിയും;
പല്ലവം വെള്ളന നല്ലിളം കൈകൊണ്ട്
സ്ഥിര മഹിത്തക്കണ്ണനുള്ളി;
സമേഖപുരുഷമനമതനാനന-
മഞ്ചവനംയിത്താനരാഡോക്കി,
സുന്ധം നകൻ നകൻ വിശ്രദിതൻ-
വിണ്ണിൽ തൊന്ത്രിയായു് ഹംത്വാടിയും,
കാണികരം ഷ്ടത്തടപ്പുമററത്തികലാ-
യേണപ്പോന്ത്രിതൻ ലീലപുണ്ട്,
ചെങ്ങോരച്ചുണ്ട് വിടത്തി നൽ പുഞ്ചിരി-
ക്കാഞ്ചലാലഞ്ചിതഗണാസനായു് തോൻ
അവ്യക്തവണ്ണന്താളാലാപിച്ചാനൈ-
സവ്യക്തഗാനങ്ങരാ പാടിക്കൊണ്ടും,
അച്ചൻമടിത്തടിൽ_ചൊൻചജരത്തിക-
ലച്ചുനമേഡം കിളിപ്പെപ്പതലായു്,
ചേരോവികാരതരളിതമാശയാരി-
ബേഞ്ഞതലസ്ത്രവേലാരുളുളിം.
കേവല മോമലായു്വാജോനരഭ്യൂശവ-
ഡാവുക കാലരതിലെത്താവു തോൻ!

(പാഠ)

ജീവിതമണി മറരത്തിലാല്ലോയ്
 സംവയാനം കരാലംബിയായി ഞാൻ,
 “പിച്ച പിച്ച”യാദ്യോക്കനക്കാലിണം—
 വെച്ചുനൽപ്പുവിഴത്തിനേന്നാളിയാത്തി;
 ചെമ്മണിച്ചുണ്ടിലങ്ങരിച്ചീടുകമാ—
 നിക്കല കുറപ്പുണ്ണിരിക്കൊണ്ടുലാൽ,
 അമ്മയെ—പെറരതപ്പള്ളെയ—നിസ്തൂലാ—
 നൂറ്റാണ്ടും റംണിയാക്കി സ്വയം,
 മനവിശ്വായ് ചുമരച്ചാരാജീവിത—
 സ്വന്നിതിനിൽ നീന്തിക്കളിച്ചു ഞാൻ.

10. അരക്കുപഹാരം.

(കേക)

കഷ്ടമേ! മഹാകാഷ്ടം!!
 കേരംകവാനാവുന്നില—
 നിശ്ചരവാത്ത്! — ഭലാക—
 കണ്ണാറിർത്തടാകമായോ!
 പത്രപംചതികരാത്താറം,
 മുദ്രിതമായതത്തി—
 തെരുയും മഹത്തായ—
 ലിപിയിൽ?— ശാന്തം പാപം:

നട്ടങ്ങിപ്പോയി ഭലാക—
 മാകബ എഴയത്തി—
 ലാടക്കാൻ കഴിയാത്ത
 ഭാഗം സാംഖ്യ അക്കാഡമി;
 കമ്മസാക്ഷിയും രക്താം—
 വാരനായും വിശ്വപോയി
 മഹ്മതിൽ വെടിയേറാ
 പൊലവേ നിശ്ചകാശൻ!
 പക്ഷികൾ പാട്ടാനിലാ;
 രൂക്ഷം പലിപ്പീല;
 ഇക്ഷിതിയപാരഹം—
 ദിഃവത്തിലാണ്ടുപോയീ!

*

*

*

[കടമത്തു് “പൊന്നാലത്തു്” മെച്ചാഞ്ചലാശിച്ച മരമഞ്ചിന സ
 മേളനത്തിൽ വാൺിക്കപ്പേട്ടതു്]

വിശ്വസിക്കവാനാവു
 നീലഹാ! സത്യത്തിനേര് -
 ശാശ്വതമണിഭിപം
 പൊലിഞ്ഞുപോയിയെന്നോ!
 വിശ്വതെത യഹിംസതൻ -
 ഗീതത്താൽ കള്ളപ്പിച്ചു -
 രാശുഞ്ഞമണി വീണ -
 തട്ടിതക്കരുത്താവണ്ണാ!
 ആഷ്ടസംസ്കാരം നിര് -
 എത്താഴകം ഫ്രൈഗംഗ -
 തെരെറനു വററിച്ചുനോ
 വിഭേദാഖ്യാനാലാൻ!
 നമ്മുടെ രാജ്ഞിത്തിനേര് -
 പിതാവു—ഒഡാകത്തിലെ—
 കമ്മയോഗിയാം നോതാ—
 വീലോകം വെടിശ്രദ്ധനോ!

*

വെടനേര തുരന്തിനാൽ
 ഫ്രൈഗസ്പദവൻ “കൃഷ്ണ”;
 തുടനിതിയ പ്രോഡം
 കരിശാൽ “കൃഷ്ണ” ദേവൻ;
 മാതകൻതനേര വെടി—
 യേററഹാ! “കമ്മചനുൻ”;
 ഭരതലമെങ്ങം ഹന!
 ക്രിശ്ഞത്തിന് നശന്തതാം!

*

*

*

വെവബികമതത്തിനേര്
 യീയധിപതനതെത

വൈദികരാജ്യം കണ്ടി_
 തെഞ്ചിനൈ സഹിച്ചീട്ടിം?
 വൈദവയമ്മ തതിനൈ
 പറിയോരികളുകും
 ഹിന്ദുക്കാളിനൈനൈ
 കൃക്കികളിൽത്തീട്ടിം?

* * * *

ആരിക്കനിനിനി നമ്മൾ
 കേപിംഗേമ, ഗുമാധാന_
 ശീങ്കരം_സത്രത്തിന്റെ_
 ചായവാഴവുകൾ!
 ഭാരതാംബികയുടെ_
 കണ്ണ് ശീരേന്നവരും_
 മാരേമത്ത് പുശ്ചൈപതലിൻ
 വിയോഗദഃപോദ്ധതം!

* * * *

ശാന്തിയു, മഞ്ചാധവും,
 ദൈയ്യു, മഹിംസയും,
 കഷാന്തിയും, വൻതേജസ്സും,
 ത്രാഗവുമെന്നിങ്ങിനൈ:
 എവിക സന്പര്ത്തുകൾെ
 വള്ളത്തി; ത്രാഗങ്ങളാൽ
 ഏകവന ഭാരതത്തിന്
 സപാതരജ്യം സുസ്ഥാപിച്ചു;
 സംപ്രവല്ലകികസാഖാരാ_
 ദഞ്ചംഗയിൽ നീന്തി_
 യുദ്ധരാഘവിയേ “രാമ_
 രാജു” മായെന്നമാറം

അനന്തരം ചരിത്രത്മ—

രന്നന്തരം സുസ്പതാരു—

രന്നന്തരം മഹാത്മാവിൻ—

പാദങ്ങൾ പിൻതുടങ്ങാർ.

*

*

*

*

സത്യവുമഹിംസയം

കൊണ്ടോരു സാമ്രാജ്യാരത

മത്സ്യർത്ഥൻ ഓദയത്തിൽ

സ്ഥാപിച്ചുജപിപ്പിച്ച;

വന്നതപം കൊണ്ടുണ്ട്—

ക്ഷിരിയെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്

സൗഖ്യരോധയ രഴി—

മംലകളിയിച്ച;

സമ്പ്രാശാമഭാഗിക—

മെത്രിയെ സ്ഥാപിപ്പാനായു

ഭവ്യമാം സപജീവിത—

മെന്നേയ്ക്കും സമപ്പിച്ച;

ഒസവനെന്നന്ത്യം കൊണ്ട്

ബോകാരാഖ്യനായ്ത്തീന്—

പാവനാത്മാവിൻ നിത്യ—

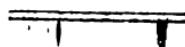
ശാന്തികായ്ത്വാത്മികനാം!

നാല്ലുകോടിജജന—

മൊന്നേകേ യപ്പിക്കുന്ന

ക്രൂപകൈപ്പുമൊടുക്ക—

“ഉന്നേയുപഘാര”മായി,

11. മനിപ്പതകം.

(മണജരി)

ഉന്നതമായ മതിലുപോൽ ധൂരൂമായ്—
 നിന്നിട്ടും കന്നകപാം തന്നിടയിൽ;
 തെങ്ങും, കവുങ്ങും കല്ലിയും, തേമാവും,
 തിരിയേയാൽ നാട്ടിൻ പുർഖകിലും;
 പച്ചപിടിയും നന്ത്രപാടവും കാണാറോഡാം
 മദ്ധുതല്ലൂനും പുണിട്ടുനു.
 കൊററികൾ തന്റെ ചിരകോച്ചയാലും നാട്ടി—
 നാററമഹിമയെ വാഴ്ത്തിട്ടുനു;
 അന്തിക്കതിരവൻ ചെക്കതിന്ത്രക്കൈകളാൽ
 ചുത്തത്തിൽ സിറ്റുരംചംത്തിക്കവേ;
 മനമണ്ണയുന്ന പുതെന്നലേരൂന്ത്—
 പിണ്ണുനെന്തിനെത്തകൾ കണ്ണഡിട്ടുനു;
 ഗാമത്തിനബികളേ! നിങ്ങളില്ലെന്താ—
 നീ മനിന്റെയിവിതം മേവിട്ടുനു?
 നിങ്ങൾതന്റെ ജീവിതം ലോകത്തിന്റെപ്പുറമനും;
 നിങ്ങൾതന്റെ സൗഖ്യം വിശ്രദിക്കാവും!

മെച്ചമായിട്ടുകിപ്പാടത്തിനു മദ്ദുത്തതിൽ
 സപ്തക്ഷുജലമെഴും തോട്ടകണ്ണാൽ,
 ഗാമഭുക്കളിൽനാശി വാർമ്മടി തന്നിലെ
 സീമന്തങ്ങവയരണ്ണനും തോനും.

ഞാരപറിച്ചു നടന്നാരഗാമീണ—
 നാരിമാർ പാട്ടു പാട്ടുകളിൽ,
 തുള്ളിത്തുള്ളുന്ന വിരഹസംകടി—
 ശ്രദ്ധിലെത്തശ്രദ്ധലാലുന്നപോലെ;
 പാടത്തിൻ രണ്ടുവരേവുമിടത്തിൽ—
 ക്ഷേത്രം പൂവെഴും വയരത്തിൽ;
 ശ്രീപം കല്പകങ്ങ; ഗ്രാമമേ! നീയേംകൾ—
 ആപ്പം ത്രവിന്ന “മണിപ്പുതക്കം”.

നീണ്ണാമകമ്മത്തിൻ കേളീനിക്കജ്ജമേ!
 സംസ്കാരശ്രദ്ധലമം കമ്മളവേ!
 നനകരം മേനേൽ കളിയാട്ടം രംഗമേ!
 നിമ്മല പ്രേമത്തിൻ സങ്കേതമേ!
 ഏകംന്തരമുമം നിർവ്വതിക്കേറുമേ!
 സർക്കലാക്ഷയത്രമേ വവ്റവൃത്താക!

12. അയിക്കേ, അനന്നാ!

(നേതാനാത്)

ഇരുപ്പം തൃപ്പൂട്ടിൽ നിന്നിതാ
വിമുക്തമായെന്നു രാജ്യം
അരിമല്ലുന്നുവരിയി—
ലിനേന്തതിവീണ്ടും!
ഭരണത്വരിതവഷം
കഴിഞ്ഞു നൽപുത്രുംവാ—
ചാരം തെളിഞ്ഞതിനാവ—
ചെവതന്നും പൂക്കി;
സുരഭിലുമ്പുമ്പോൾ
സുമധുര സ്ത്രാകർ
പരിമല്ലം പരത്തിക്കൊ—
ണ്ടുലങ്കയായും;
അമരനിരക്കളും
പറമാ നൽ ജയഗീത—
മമദൻസന്നോഷം പൂണ്ടി—
മുഴക്കകയായും;
പല പച്ചക്കാട്ടകളി—
മില്ലം തെളിയട്ടത്രുപ്പൊന്ന്—
പുലരിയെ സച്ചുക്ക—
മെതിരേള്ളുന്ന!
അടിമത്തമടിവത്രാറി—
തകക്കൻപോയും സുസ്പാതല്ലു—

[1949 ആഗസ്റ്റ് 15-ാം തിജുതിയിലെ സ്വാതന്ത്ര്യം ദശാം സ്വാതന്ത്ര്യം]

ഏകാടിവാനതില്യയത്തിയ
ശ്രൂഢിനമേ!
 പരം ചൊതകിയ പല_
 പരിതാപംസഹിച്ച മി_
 സർത്തിയെ പച്ചപ്പുനു_
 ടണിയിച്ചുനാം,
 ഭരിതങ്ങളിനിന_
 മനഭവിച്ചുവരും
 പാരിഗ്രാമസൗഖ്യത്തിന്_
 പടപ്പുകളായും;
 ദ്വുക്കോദയത്തെനിത്യം
 സപ്പളകം കാത്തിരിക്ക_
 മവനിതൻ സുവിമല_
 പുണ്യാങ്ഗരങ്ങം,
 കാരിമപ്പളക്കലേൻ_
 മുഖം തൃപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു?
 പരിക്കവം പുണ്ഡപോലി_
 സുമുളുത്തത്തിൽ?
 പരസ്യര വിഭേദപ്രശ്നത്താൽ
 സമസ്യവമസ്തുമിപ്പു;
 പാരസ്യരസവനത്താ_
 ലവിപ്പു സമും.
 സമസ്യസൗഖ്യസന്ധ_
 ദ്രിബ്വത്തിന് പുണ്യരക്ഷാതും
 സമതാസുന്ദരമായ
 വിശ്രാംപ്രമാം..

സ്വപ്നക്കന്ത്രം അല്പിയിലെഴും
 ശ്രേപ്തവിക്ഷകരുന്നിതും
 മികവുറര ഭാവുക്കങ്ങൾ -
 ഉണ്ണായ്ക്കുമാക്കം.
 സകലവുമൊരുപോലെ
 തഴക്കമഞ്ചിനകര -
 നകമലിഞ്ചതവയിലും
 കരമപ്പിപ്പിളി;
 അണിനിരന്തരിച്ചുവര -
 മലറിക്കാണ്ടേതരിക്ഷ -
 മണാഞ്ചേരത്തോടു മുകിൽക്കലാം
 പരക്കകയാൽ;
 സുകരമായുദയത്തിന്
 തുവെളിച്ചും ലഭിക്കായ്ക്കിന്
 പാകലോനെപഴിച്ചിട്ടും -
 ഫലമെന്തുള്ളു?

* * * *

നിണ്ണപ്പും ശയംപും കാത -
 കണക്കനൗകരയുണ്ടെന -
 പുണിപ്പേട്ടു മരകര -
 യുണാച്ചു ദേവൻ,
 ഏകാട്ടംപാപമുടലെട്ടു -
 തെതാങ്ങവൻറു ഭഷിക്കുത്തുത്താരു
 മാട്ടനിണാം തന്നിൽ! — കഷ്ടം -
 മപ്പിക്കപ്പേട്ടു!
 മരക്കരാൻ കഴിയുമോ?
 പുതുത്രും ബാധിതുനിതും

കറിക്കുന്ന പുലതിതൻ_
കട്ടം ചുമുട്ടിൽ!

*.

അരതിമഹൃതലുതൊട്ട്
പട്ടകിഴവൻവരയു_
ചുരമകലീനൻ തൊട്ട്-
പതിതൻവൻ,
അവിലതമൊരുപോലെ
യക്കമലിന്തനവിരുതം。
അക്കമലരച്ചിപ്പുമാ—
ലീനേനകവും
സകലമക്കമേംപോലെ
വള്ളവാനംജ്ഞമാർഗ്ഗം.
അക്കത്രിമ മ്ലേമരാജ്യം
തെളിച്ചുകാട്ടി.
മുരിവരുമുഖത്തിൽ നി—
നൊഞ്ചകിയവവനമാ—
മദ്ധതലുവംധമോരോ—
എഡയത്തിലും,
പതിപ്പുകിൽ, സർപ്പമിത—
സമുദ്രമാദയാരംരാജ്യം.
പത്രങ്ങളേ സമുദ്രി—
ചുന്നതിനേടാം.

* * * *

ജയിക്കെട്ട്, സനാതന_—
സംസ്കാരത്തിന്പലിപാക,
ജയിക്കെട്ട് “ചക്രാ”ഞ്ചിത_—
ക്കൊട്ടികരിനീണ്ണാം.

ଜୟିକଇ! ପୁଅପୁଣ୍ୟ-
ବିଭେଦାଂ ମୁହୂର୍ତ୍ତମେ!
ଜୟିକ! ଜନନୀ! ନିତ୍ୟ-
ପବିତ୍ରମେ!

ଆମେ, ଯିମକଗମତଙ୍କ କରିଥାଏବା
ଷ୍ଟାନ୍ତରକଗୀଟିଥିବାଙ୍କ
ଚେମେଵମୁକତ୍ୟାଣି, ବଗୋତକରି-
ପ୍ରତ୍ରକଷମାତ୍ର! ସପ୍ତାବୀ
ଲୁମନୀର ଜନିଯାଗ୍ନବକ୍ଷ ମୁଖବାନ୍
ନିର୍ଷାପ୍ତିଯୁଷମେ
ସମେବତେତଙ୍କ ନଳକୀଟିଥା ବିଜନ୍
କୋଲାପୁରାୟିଶ୍ରୀ!

ന വി ന ഗ നു അ റ .

നടക്കന കമക്കരം — ഇന്ത്യാമേന്നാൻ 0—10—0

താളുമേവല — സ്പാമി ശ്രൂമല്ലരൻ 0—12—0

പിന്താസ്യലിംഗരക്കരം —

എം. നാരായണൻ, ബി. എ, എൽ. ടി. 1—0—0

രംജനജി — വിച്ചനൻ ടി. കെ. രാമമേന്നാൻ. 1—4—0

ആ സരോഷിനിദേവി — ടി 0 10—0

വന്ദവേത — N. ചെല്ലപ്പൻ നായർ. 0—14—0

വല്ലഭായിപട്ടേൽ — പി. കെ നായർ. 1—8—0

കമാമാധുരി — പി. വി. രാമവാരിയർ. 0—10—0

നമ്മടകവക്ഷിക്കരം —

എം. നാരായണൻ ബി. എ. എൽ. ടി. 1—4—0

പ്രണയപാതകം — ചെ. നികാൻ ആൻഡ്രൂസ്. 1—8—0

വിഹഗവിക്ഷണം —

വിച്ചനൻ കെ. ശക്തനേന്ദ്രത്തല്ലുർ 1—0—0

ആ — മീസിസ്. ചെല്ലൻ തോമസ് 0—12—0

വിജന്താനവീചി —

പി. എൻ. കുമുദ്, ബി. എ., എൽ. ടി. 2—0—0

ജവഹർലാൽനേന്നുര — P. K. നായർ. 1—4—0

തോപ്പിലെ നിയി — (ഡിയക്ടീവ് നോവർ)

കെ. രാമോദരമേന്നാൻ, ബി. എ., ബി. എൽ; ഡി. ടി. 1—6—0

അത്രനറംബുൻ — (ഡിയക്ടീവ് നോവർ)

എം. കെത്തരിരാമപിശാരോട്ടി. 3—0—0

പി. കെ. ആരു സു, കൊഴിക്കോട്.

